

[Knut Hansen.]

anderledes lempeligt paa Folk, der snyder Toldvæsenet og Skattevæsenet. Bladene har i de sidste Aar bragt Meddelelser om nogle store Tarmaffærer. Det drejede sig om store Summer, men disse Sager afgjordes med Bøder, der blev hverken idømt Fængsel eller fradømt de borgerlige Rettigheder i disse Bedrageriaffærer; det hele klaredes med Penge.

Det skete naturligvis i Henhold til gældende Love, men det er derfor ikke mindre forargeligt, at Lovovertrædelser straffes saa forskelligt. Naar en Mand har snydt Skattevæsenet ved at fortie Indtægter, som han har haft, og Snyderiet opdages, kan han som Regel klare Sagen ved at efterbetale det, han har snydt Skattevæsenet for, og ved at betale Bøder til Staten og den paa-gældende Kommune. Skattesnyderne idømmes ikke Fængsel, de fratages ikke de borgerlige Rettigheder, selv om det maa anses for givet, at det er med fuldt Overlæg, at de har fortiet store Indkomster, de har haft, og saaledes med Forsæt har søgt at snyde Stat og Kommune. De Folk, der foretager saadanne Skattesnyderier, gør det ikke af Trang, hvorimod den, der snyder et Socialkontor, i Regelen er en fattig Stymp.

Jeg henstiller til den højtærede Finansminister, at han søger de under ham sorterende Love ændret, saa at der paa de Omraader, jeg har nævnt, skaffes mere Lighed med Straffebestemmelserne for andre Lovovertrædelser. Det svækker Retsbevidstheden, hvis en Mand, der har snydt Stat og Kommune for 50 000 eller 100 000, ja, maaske mere, kan slippe med Efterbetaling og Bøder, medens den Mand, der snyder Socialkontoret for 125 Kr., faar 3 Maaneders Fængsel og fratages de borgerlige Rettigheder i 5 Aar. Den, der snyder Socialkontoret, gør det ved at undlade paa det Skema, han faar udleveret, at opføre en Indtægt, han har haft; den, der snyder Skattevæsenet, gør det ved at undlade at opføre paa sit Selvangivelsesskema hele den Indtægt, han har haft. Forskellen er ikke stor. Jeg vil ikke forsvare den Mand, der snyder Socialkontoret, men jeg kan ikke se, at hans Brøde er større end den Mands, der bevidst snyder Skattevæsenet. Jeg synes, at man passende vil kunne straffe de to Slags Bedragerer efter samme Regler.

Sluttelig vil jeg gøre et Par Bemærkninger om Koldinghus. Som ærede Medlemmer sikkert alle ved, er Taarnet for nogle Aar siden bygget op. Konsekvensen heraf maa være, at hele Slottet bygges op. Statens Bygningsinspektør for det sydlige Jyl-

land, Arkitekt Norn, Horsens, har paa Foranledning af Indenrigsministeriet udarbejdet Planer til Slottets Genopførelse. Udgifterne derved er anslaaet til rundt regnet 1 Mill. Kr. Kolding Kommune har over for Ministeriet givet Tilsagn om inden for den kalkulerede Sum af 1 Mill. Kr. at ville betale 20 pCt. af, hvad Opførelsen vil koste.

Hvis man vil spørge, hvad Rummene i Slottet skal bruges til, kan jeg oplyse, at der er Brug for den altovervejende Del af de Lokaler, der kan blive, til Kunstsamlinger og til Museet. Koldinghus-Museet er, bortset fra den gamle By i Aarhus, det største Museum uden for København, men Forholdet er her, ligesom det var paa Nationalmuseet før Ombygningen, at Museumsgenstandene er alt for sammenpakkede, saa at de slet ikke kommer til deres Ret.

Dertil kommer, at den største Del af Museumsgenstandene er installeret i Rum med Etageadskillelser og Skillerum af Træ, saa der er en stor Fare for, at hvad der er af Træværk tilintetgøres, hvis der skulde opstaa Brand i de Fløje af Ruinen, der er overdækket og taget i Brug til Museum og Lokaler for Kunst.

Planen er i øvrigt, at der i den ene Side af Portfløjen skal indrettes Bolig for Kustoden, og paa den anden Side af Porten i samme Fløj skulde der være Kontor og Tegnestuer for Bygningsinspektøren. I Sydfløjen, hvor Riddersalen har været, er det paataenkt, at der skulde indrettes Repræsentationslokaler.

Museet og Kunstsamlingerne paa Koldinghus besøges aarlig af omkring 40 000 Mennesker. Koldinghus har stor historisk Interesse, og det bør derfor bevares, men ikke som en Ruin, der stadig skal vedligeholdes, hvis ikke man vil lade den smuldre hen. En vel vedligeholdt Ruin mister sin Romantik!

Den Historie, som knytter sig til Koldinghus, er saa gammel og saa betydningsfuld, at Slottet ikke bør synke i Grus. Om dets Oprindelse ved man ikke noget med fuld Sikkerhed. Det hævdes, at Hertug Abel 1248 begyndte at bygge Koldinghus som Værn mod Danmark; men Historikere anser denne Beretning for at være tvivlsom. Derimod vides det med Sikkerhed, at det eksisterede 1253, da Kristoffer den Første gav Sønderjylland i Len til sin Brodersøn. Det fortælles i Aarbøger, at Erik Glipping byggede Borg ved Kolding i 1268. Det siges ogsaa i historiske Skrifter, at Koldinghus har staaet som Port og Nøgle for Riget.

Koldinghus har i sin Oprindelse været baade Fæstning og Slot. Alene Slottets